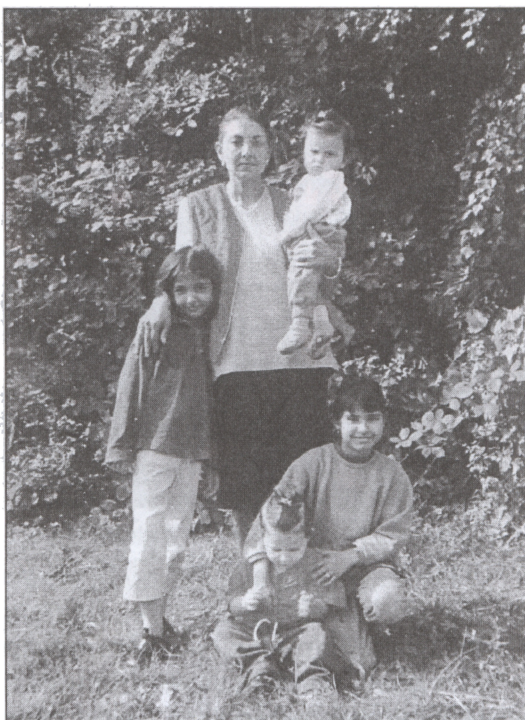

видял Тотана и мъжа ѝ да се карат, но цялата вечер тя плакала горчиво, а през нощта, когато всички цигани си легнали, се чул високия и сърдит глас на Петрика, който заплашил жена си, че ще остриже косата ѝ още на сутринта. И когато зората пукнала, Тотана била избягала. Циганите били смаяни от бягството ѝ: те претърсили мили наоколо – къде пеша, къде с талиги, но възрастната била изчезнала безследно и накрая били принудени да се завърнат с прискърбие към обичайните си занимания... „ (Макфий 2007: 77-79).

Косите на момичетата не се подстригват. „Момиченцата, казваше дядо, трябва да са с дълги коси, да си личат, че са жени. До втори клас се с плитка ходех, баба ме сплиташе” (ж., 48 г., фичери, Стара Загора).

Кардараши в чужбина

И днес традицията е жената да е с дълга коса

В някои цигански/ ромски групи все още е в сила правилото жената (особено омъжената) да не се показва с непокрити от кърпа коси. Така ги вижда в средата на XVII век Евлия Челеби „А жените на циганите слагат на главите си забрадки от червена чоха с пулове, които оставят да висят на гърбовете им – много некрасива работа е” (Челеби 1972: 57). В София в края на XIX век са: „Нечисти боси циганки с дълги коса-ци, покрити с цветни кърпи...” (Иречек 1899: 33). Десетилетие по-късно циганките „ходеха боси и дрипави, а забрадките им – от тъкани със силно